

Stephan Klotz

Rector Universitatis Rostochiensis, Stephanus Clotz, S.S. Theol. P.P. & ad D. Jacob. Ecclesiastes. Ad sacrum paschale Quo Jesus Redivivus De Morte, Satana, Inferno omniq[ue] inferorum turba gloriose triumphat, devote sancteq[ue] celebrandum, Cives Academicos serio monet & invitat

Rostochi[i]: Pedanus, 1634

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn739726358>

Druck Freier Zugang

RECTOR
Universitatis Rostochiensis,
STEPHANUS CLOTZ,
S. S. Theol. P. P. & ad D. Jacob.
Ecclesiastes.

Osterfest
Ad sacrum paschale

Quo

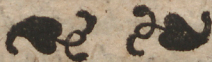
JESUS
REDIVIVUS

De

Morte, Satana, Inferno omniq;
inferorum turbâ gloriosè trium-
phat,

devote sancteq; celebrandum;

Cives Academicos serio mo-
net & invitat,

ROSTOCHI,

Litteris JOACHIMI PEDANI, Acad. Typog.
ANNO M.DC. XXXIV.

1634
R. U. Theol. 1634 Klotz, Stephanus

RECTOR
Academix Rostochiensis
STEPHANUS CLOTZ,
S. S. Theol: P. P. & ad D. Jacob.
Ecclesiastes,

Vnde vero Triumphatoris mei gloriam & ma-
j. statem exordiat, aut ubi desinam C. A. ? ve-
nit, venit, Servator noster, vidit, vicit, vivit
in secula, venit in carne, vidit in cruce, vicit in
resurrectione, vivit in majestate & gloria nullo
unquam sine finiendâ. Sesostrim Regem Egyptij commendent,
quod quatuor reges devictos, curruq; triumphali adjunctos cir-
cumduxerit, eaq; pompâ per omnium ora solemniter, triumphar-
it. Celebrent Persæ Saporem tyrannum, quod Valerianum
Imperatorem, (pro quo Crispinus Aurelianum inepte substi-
tuit) captivum & miserabili fortuna ludibrio circumductum,
pro scabello habuerit quoties equum sessor ascendit: Miren-
tur Scythæ suum Themur Chan, quem Tamerlanem nos vo-
camus, quod Bajazethen Imperatorem Turcarum memorabili
prelio victum, captum, catenusq; vinctum aureis in ferreâ caveâ
triumphator ostentavit, & ad exemplum Saporis, dorsum ejus
calcarit, quoties equum conscendit: Glorientur Romani de M.
Curio Dentato, quod Elephantos post fugatum ex Italia
Pyrrhū in triumpho circumduxerit, de Aureliano Imp. quod
Tygrides, Alces, Camelopardalos in triumpho sui pompâ osten-
taverit, de Pompejo & Antonio, quod ille Elephantibus ob
Africam, his leonibus currum ducenibus ob Pharsalicam vi-
ctoriam triumphavit, de Probo, quod inter trophæa plurima
de gentibus plurimis suspensa, & Blemios Æthiopia populos,
quibus

quibus oculus testis Plinio, in pectore est, ad insolentem pompam splendorem introduxerit: Hebraei Simsonem extollant, quod Gaxe porcas confregerit & solus mille Philistaeos fuderit, Gideonem, quod Midianitas straverit, Moysen, quod Pharaonem submerserit, Josuam, quod terra promissa possessores fecerit, Davidem, quod Goliathum interfecerit: Hos inquam Heroes, quorum memoria nullo unquam aëvo intermorietur, extollant: Graeci Alexandros & Philippos ostentent, qui totum orbem subjugarint: & numquam alij praeterca orbis subjugandi restent, quaesierint: Poëta Jasonem quendam mentiantur, quod bobus ignitis & apris aripedibus devictis aureum velus è Chalcide reportarit, aut Herculem quendam, qui hydrae Lerneae tot capita reseccarit, Draconem interfecerit, Cerberum tricipitem concatenavit, Augiae stabulum purgavit, Alcestim quandam ab Inferis reduxerit, Centauros, Diomedem Erimanthum, Cacum, Lacinium Busiridem, Anteam, Geryona, Piræchmum, & si quae sunt alia, ejus farina monstra superarit, Alij aliis erigant

— monumentum aëre perennius

Regaliq; situ Pyramidum altius,

Quod non Imber edax, non Aquilo impotens

Possit diruere. — —

Quem ego potius celebrem, quem potius ostentem, quam Jesum Redivivum, leonem illum, qui vicit, de tribu Juda? Qui mortuus erat, & revixit, captivus erat, & captivitatem captivam fecit, vinculis constrictus erat, & mortis vincula solvit, victus erat & victor evasit, Ego, ait, sum primus & novissimus & vivens, Eram mortuus & ecce vivo in secula seculorum, & habeo claves mortis & inferni: Ubi, quaso est, Aegyptie, Sesostris tuus? Ubi, Persae, Sapor tuus? Ubi, Scythae, Temur tuus? aut Ubi tuus, Romane rerum domine, Curtig, Pompejus, Aurelianus, Antonius, Probus, vel si est, quisquam vi-

Etor & triumphator alius? Ubi Ubi est omnis pompa, & vana,
quæ virorum felicitum morbus est, ambitio? Omnia Cæsar e-
rat, Omnia Sapor erat, Omnia Temur erat,

— sed gloria Cæsaris esse,

Desiit, & tumulus vix erat octo pedum,

Exite ergo, quotquot estis, victores, vanitate & morce devicti,
exite, exeste, pompam subducite: Hic vero Christus, Dux vi-
tæ, Princeps gloriæ, Domitor Inferni, Triumphator Orci, mor-
tis destructor, Salutis humane Reparator est, Hic est, qui non
populos Blemys cum Probo, aut Centauros & Cerberos cum
Hercule, sed nos & nos, Duces Orci, Deos Seculi, Seducto-
res Mundi, Potestates tenebrarum hodie ostentat, & ut Apost.
ait, dei uigilia, tanquam victor in triumpho captivas ignomi-
nie causa trahit: Qui non tigrides, alces, aut Camelopardalos
cum Aureliano, nec Elephantes cum Pompejo, aut Curio dentato,
nec Leones cum Antonio ad insolentem pompæ & triumpho
splendorem introducit, sed Draconem antiquum, serpentem tor-
tuosum, Leonem rugientem, contrito ejus capita & exuris spo-
liis in triumpho ostendit: qui mortem, peccatum & infernum
exuta potestate confringit: Ubi sunt, Diabole spolia tua?
Ubi ~~avordia~~ tua fortis armate? Ubi potestas tua? Ecce, spo-
lia divisit, armaturam confregit, potestatem dissolvit hic Vi-
ctor & Triumphator noster: Ubi, Ubi, ô Mors est aculeus tuus?
Ubi hasta & clypeus, quo ex aequo pulsasti, hactenus pauperum
tabernas regumq; turres? Ecce absorpsit Mortem in victoria,
& autorem mortis proprio mucrone truncavit, aculeum fre-
git, prædonem sua præda cepit, hic Vita Reparator & Mortis
domitor, victor & triumphator noster? Ubi est inferne victo-
ria tua? ubi captivitas? ubi claustra tua? Ecce portas infe-
rorum convulsit, & claustra confregit, hic Simson, hic Gideon
noster, victor & triumphator noster: Rugeat Satan, Mordeat
Mors, terreant inferi, venit, vidis, vicit, Christus Jesus, qui
victor

victor hodie è mortuis resurrexit: *Nostre hac victoria, nostror
hic triumphus est: Hic peccati, Mortis & Inferorum Domicor,
& Diabolorum triumphator totus totus noster est, mortis no-
stra destructor & vita nostra restaurator est: Propter peccata
nostra mortuus est, & resurrexit propter justiciam nostram:*
*Resurrectionis nostra obsec, & ut Tertull. ait, communis fide-
jussor est: Inchoata est in Christo resurrectio nostra suo tempo-
re perficienda: Radix vivit, non est dubium, quin vivificen-
tur aliquando ramusculi: Vitis vivit, vivent aliquando & pal-
mites: Caput vivit, vita quandoq; deferetur ad membra: Quod
enim præcessit in capite, sequetur in corpore: Pis creditur hoc,
quod in capite est inchoatum, in membris esse complendum:*
*Sponsus vivit: sponsam quoq; suam olim suscitabit, ut ejus co-
habitatione in æternum frui possit: Securæ ergo estote caro
& sanguis, usurpatis & cælum & regnū Dei in Christo,
In Christo resuscitato uniuscujusq; nostrorum carnis
& sanguinis portio est, Ubi portio mea regnat, regnare
me credo, ubi sanguis meus dominatur dominari me
sentio, Ubi caro mea glorificatur, me gloriosum esse co-
gnosco: Rideant hæc Philosophi Athenienses, Insaniam au-
rumet Festus, puerilia deliramenta, & avidæ nunquam desinere
mortalitatis commenta appellet Plinius, rem nefandam atq; de-
testandam judicet Synesius, tanquam fabulam & anile menda-
cium Christianorum proscribat Cæcilius, canat Catullus.*

Soles occidere & redire possunt,

Nobis cum semel occidit brevis lux,

Nox est perpetua una dormienda.

*Contradicat orbis & orcus, Nobis spes illa est reposita in sinu no-
stro, quia Christus resurrexit, & nos resurrecturos, atq; in car-
nē nostrā Deum visuros, Veniet iterum, quæ Ethnicis verbis
sunt, non tamen ethnica, qui nos in lucem reponet dies:
Æstas abit, sed alter annus illam adducit; Hiems ce-
cidit*

cidit referent illam sui menses, Solem nox obruit, sed
ipsam statim dies abiget, Bombicem novimus serico domicilio
inclusum sibi metipsum sepulcrum struere, novam tamen formam
claustrum suo velut sepulcro prodire, & in vermem alatum ex-
crescere: Phœnicem credimus sibi metipsum singulis quingentis an-
nis de thure, myrrha, aliisque rebus odoratis rogam struere, & se-
metipsum rogo calore solis accenso impostum comburere, post
tamen est cineribus relictis primum in vermem, paulatim vero in
ejusdem avis figuram concrefcere, & à sese ipso renasci:

Nam perit ut vivat se tamen ipsa creat,

Ut possit nasci, hæc appetit ante mori:

Idem vero Christo accidit, qui sepulcro velut vermiculus semet-
ipsum abdidit, & vitam suam deposuit, post tamen tercia-
die rediivivus novam formam produxit, & phœnicis instar est mortis ro-
go novam sibi vivendi formam resumpsit: Quod vero in Christo
præcessit, in nobis securum speramus: veniet veniet atra di-
es, quæ nos funere merget acerbo, & veluti vermicules se-
pulcris recondet: Veniet hora, quæ ossa nostra sive rogo impo-
sta, sive exposita vermibus consumer, Latissima tamen dies re-
stitutionis, nos de pulvere terræ quandoque resuscitatos, novamque
formam vestitos in lucem reponet: Inde læti clamamus cum Prudentio:

Pellite corde metum mea membra, & credite vosmet

Cum Christo reditura Deo, nam vos gerit ille

Et secum revocat, morbos ridete minaces

Infiectos casus contemnite, tetra sepulcra

Despuite, exurgens, quo Christus provocat, ite,

Interea nostrum est, C. A. ut Christo resurgenti grata & de-
votamente assurgamus: Solebant milites Imperatori per urbem
triumphanti & in Capitolium eunti votivis acclamationibus
gratulari, uti Horatius Augusto sese facturum pollicetur,

Tuque dum procedis, lo triumphe

Non semel dicemus lo triumphe

Civitas

Civitas omnis, dabimusq; divis.

Thura benignis,

Ita solent vernaculi exultato in novos honores Domino assurgere, & de ejus adquisico dominio vehementer letari: Qui ergo nos qui ad familiã Christi recensemur, & Christo in Baptismate. consepulti in sacramenti verba. juravimus, hunc nostrum triumphatorem in gloriam dimittemus? Magnus ille sui seculi Patriarcha Jacobus, ubi noctem cum Filio Dei sub ignota specie viri secum luctante inter certamina transegisset, tandem aurore surgente. Dominus sese manifestavit, ille vero læticia diffusus, vidi, inquit, Dominum à facie ad faciem & salva facta est anima mea! nobis vero jam Filius Dei, quem pro nobis cum ira Dei, & omnium hostium infernalium acervo non ita pridem luctantem vidimus, denuo redvivus & gloriosus apparet, & nos torpore suffusi jacebimus? Quinimo cum Cleopha tripudiemus: Vidimus Dominum! cum mulieribus gestiamus, vivit Dominus, cum discipulis dicamus: surrexit Dominus. Indignum est, ut eo die læudes debitas taceat lingua carnis, quo caro resurrexit auctoris, Pascha Christi regnum est cæli salus mundi, occasus inferi, gloria supernorum, vita credentium, resurrectio mortuorum, testimonium miserationis divinæ, pretium redemptionis humanæ, loquamur ergo cum Emmaucicis de victore nostro, gaudeamus cum discipulis de Paschate nostro, & quod maximum est, non in fermento malitiæ, nequitia, turpitudinis, lascivie, luxurie, sed azymis sinceritatis & veritatis hanc festivitatem transigamus, & in honorem redvivi Salvatoris, resurgamus à vitis, à morte injustitiæ, à somno peccati, à conversationis pravitate: Mutemus vitam si volumus accipere vitam: Resurgamus resurrectione prima, si volumus damnari in resurrectione secunda, Conssepulti sumus Christo per Baptismum in mortem, ut

quo.

Quomodo Christus resurrexit à mortuis per gloriam
Patris, ita & nos, monente Paulo, resurgamus & in no-
vitate vitæ ambulemus. Hoc ergo est, quod à Civibus A-
cademicis, cum primis vero studiosis, per amanter contendo, ut
Pascha hoc nostrum piis meditationibus, & audiendis concioni-
bus sacris devote transigant, non in popinis & gurgustis ubi
vitiis desudascitur, sed in cœtu piorum, ubi Christo victori laus
accinitur, compareant, nec Cyclopicis, & Scorsiticis Expilatio-
nibus, (uti quidam Cyclopes & Harpyæ facere consueverunt,)
indulgeant, sed sancta pietate Christo victori sacra faciant; Se-
cus qui faxit, & monitionem nostram spreverit, nã ille Vindi-
cem omnipotentis oculum & ultricem dexteram non subterfu-
giet, & partem non habebit in resurrectione secunda,
quia partem habere noluit in resurrectione prima,
P. P. RostochI, Anno 1634. Ipso festo Paschatos.

Civitas omnis, dabimusq; divis.

Thura benignis,

Ita solent vernaculi exultato in novos honore, & de ejus acquisito dominio vehementer nos qui ad familiam Christi recensemur, & Christe sepulti in sacramenti verba juravit triumphatorem in gloriam dimittemus? Matriarcha Jacobus, ubi noctem cum Filio ejus viri secum luctante inter certamina transitoria surgente. Dominus sese manifestavit, id est, vidit, inquit, Dominum a facie ad faciem anima mea! nobis vero jam Filius Dei, gratia Dei, & omnium hostium infernalium a luctante vidimus, denuo redivivus & gloriatorum suffusi jacebimus? Quinimo cum Christum vidimus Dominum! cum mulieribus gestiantem cum discipulis dicamus: surrexit Dominus ut eo die laudes debitas taceat lingua carnalis auctoris Pascha Christi regnum est occasus inferi, gloria supernorum, vita resurrectio mortuorum, testimonium nostrae, pretium redemptionis humanae, loquax mauncis de victore nostro, gaudeamus cum sephate nostro, & quod maximum est, non iniquitate, turpitudinis, lascivie, luxurie, seculi & veritatis hanc festivitatem transigant redivivi Salvatoris, resurgamus a vitia, a somno peccati, a conversationis pravitate si volumus accipere vitam: Resurrectione prima, si nolumus damnari in resurrectione sepulti sumus. Christo per Baptismum

ssur-
ergo
sma-
trum
seculi
a spe-
n au-
dis-
facto
s cum
pride
& nos
imus:
ming,
n est,
surre-
andi,
n, re-
divi-
m E-
Pa-
litie,
erita-
rem,
justi-
us vi-
rectio-
Con-
n, ut
quo.

